

ODDZIAŁ IV "LEŚNE DUSZKI"

Tematy tygodni:

1. Witaj wiosno!
2. Ach, ta pogoda...
3. Tajemnice robotów i komputerów
4. Co to znaczy być odkrywcą?

Zadania wychowawczo - opiekuńczo - dydaktyczne na miesiąc KWIECIEŃ:

- wdrażanie do rozwijania samodyscypliny (działanie zgodnie z zasadami i ustalonym rytmem)
- samodzielne inicjowanie aktywności (poczucie inicjatywy i motywacji wewnętrznej)
- kształtowanie umiejętności empatycznego zachowywania się
- nazywanie niektórych gatunków kwiatów i owoców na podstawie zdjęć oraz wyglądu, wskazywanie podobieństw i różnic
- rozwijanie naturalnej kreatywności dziecka w różnych formach aktywności
- wdrażanie do odkrywania tajemnic związanych ze zjawiskami pogodowymi, szukanie odpowiedzi na nie w różnych źródłach informacji
- rozpoznawanie liter, odczytywanie sylab i krótkich wyrazów utworzonych z poznanych liter
- respektowanie zasad zabawy w grupie oraz na zajęciach
- poznanie graficznego obrazu litery „Ż”, „ż” oraz odnajdywanie litery w wyrazach
- doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 16
- określanie kierunków i ustalanie położenia przedmiotów w stosunku do własnej osoby, a także w stosunku do innych przedmiotów
- rozróżnianie strony lewej i prawej
- wdrażanie do poprawnego liczenia przez przeliczanie zbiorów w różnych sytuacjach
- podejmowanie samodzielnej aktywności poznawczej, np. oglądanie książek, zagospodarowywanie przestrzeni własnymi pomysłami konstrukcyjnymi

Wierszyk: „Kwiecień”

„Ledwo pierwsze i nieśmiałe kwiatki z sobą
niesie a już – widzisz samochwałę! –
– dumnie kwiatem zwie się.
Ale może i ma rację, bo w pustym bezkwieciu
on najpierwszy wczesny fiolet sasanek rozniecił,
on przylaszczki deszczem poi, słońcem
opromienia, więc ma chyba pełne prawo do
swego imienia.
Dużo łatwiej by mu było w ciepłej porze letniej,
kiedy kwiatów mnóstwo wokół nazywać się
kwietniem!”

Piosenka Elżbieta Buczyńska „Pan komputer”

„1. Mój przyjaciel, pan komputer cicho mruczy,
coś tam gada. Na stoliku, w pokoiku różne bajki
opowiada. Ref. Razem z tatą zasiadamy, z
komputerem się witamy, a po chwili ekran
świeci i już program jest dla dzieci.
2. Mój przyjaciel, pan komputer nie grymasi, nie
dokucza. Lubi, kiedy go się słucha, opowiada i
naucza. Ref. Razem z tatą zasiadamy...
3. Mój przyjaciel, pan komputer, chyba wszystko
wie o świecie. Zapytajcie... poczekajcie... No, i
proszę! Wy też wiecie! Ref. Razem z tatą
zasiadamy....”

